

int
010780
/

INTELL - SCOOP

4

1e JAARGANG / NUMMER 4 / 7 MEI 1993

Deze uitgave bestaat uit 14 pagina's

101

M I L I T A I R E I N F O R M A T I E D I E N S T

C O M P A G N I E

De terreinanalisten van 101 MIDCie

In de reeks van artikelen over 101 MIDCie is de beurt in dit nummer aan onze afdeling terreinanalyse. In het volgende artikel stelt de afdeling terreinanalyse zich aan u voor.

Opleiding

Voor de opleiding tot terreinanalist komen in principe alleen dienstplichtigen in aanmerking die de officierskeuring met goed gevolg hebben doorstaan en een aardwetenschappelijke of daarmee verwante opleiding hebben gevolgd aan een universiteit. Na een algemene militaire vorming op het OCA komen de aspirant-terreinanalisten in Ede terecht op de School Militaire Inlichtingen Dienst. Hier volgen ze een stoomcursus van 13 weken waarbij tijdsdruk een belangrijk facet is. De opleiding bestaat uit een brede basis van geologie, geomorfologie, meteorologie en bodemkunde gevolgd door de vertaling hiervan naar de militaire aspecten van het landschap zoals CCM-classificaties en hinderniswaarden. Hierbij komt ook kennis kijken van de te verwachten wapensystemen en voertuigen van vijandelijke en eigen troepen. Verder wordt de cursist bekend gemaakt met de verschillende gevechtsvormen die kunnen optreden. Ook moet de cursist om leren gaan met foto toestel en verschillende meetinstrumenten ter bepaling van landschappelijke factoren. Grote delen van de opleiding bestaan uit praktijkopdrachten waarbij vooral de Gelderse Vallei als proeftuin dienst doet. De eindopdracht bestaat uit de totale beschrijving van een terrein in binnen- of buitenland waarvoor meestal een tweetal weken beschikbaar is. Geprobeerd wordt altijd om deze eindopdracht uit te voeren voor een

opdrachtgever die uiteindelijk een bvt en oleaten krijgt. Verder wordt deze opdrachtgever altijd uitgenodigd om een presentatie bij te wonen.

Activiteiten

In de ruimste zin van het woord houden de terreinanalisten zich bezig met het beschrijven van klimaat en terrein van oefen- en crisisgebieden. Het doel hiervan is om de te oefenen en/of de uit te zenden eenheden zo goed mogelijk voor te bereiden op de omstandigheden waarin ze terecht zullen komen.

Voor oefengebieden gebeurt dit gewoonlijk aan de hand van verkenningen in het veld na een gedegen kaartstudie. Voor de beschrijving van crisisgebieden wordt gebruik gemaakt van open bronnen die onder andere worden verzameld in openbare en universiteitsbibliotheken. Omdat de eindverantwoordelijkheid voor landenstudies ligt bij DOKL/I&V, onderhouden de terreinanalisten ook contacten met deze instantie. Omdat de aanwezige topografische kaarten niet altijd even gedetailleerd en recent zijn, wordt in toenemende mate gebruik gemaakt van luchtfoto's en satellietbeelden.

Oefengebieden

Oefengebieden worden doorgaans verkend in opdracht van de sectie 2 van een onderdeel

Bij de beschrijving van oefengebieden wordt meestal gebruik gemaakt van het BVT-format waar na een algemeen gedeelte met alle aspecten van het klimaat en het terrein, een militaire interpretatie aan de voorafgaande gegevens wordt gegeven. Bij het klimaat komen achtereenvolgens aan bod: de lichtgegevens, temperatuur, bewol-

king, neerslag, windsterkte en richting en de zichtomstandigheden. Bij de militaire aspecten van het weer wordt achtereenvolgens de invloed beschreven op: verplaatsingen, materieel en personeel, luchtoptrekken, waarnemingsmogelijkheden, command & control en nbc-oorlogvoering. Van het terrein worden in het algemene gedeelte in ieder geval de volgende aspecten beschreven: bodemverheffing en afwatering, begroeiing, bodemgesteldheid en kunstwerken. In het deel militaire aspecten van het terrein wordt hier weer een militaire invulling aan gegeven. Hierin wordt de invloed beschreven van het terrein op: waarnemings- en schootsvelden, vuur- en zichtdekking, hindernissen, tactisch essentieel gebied, tactisch belangrijke gebieden en naderingsmogelijkheden. Bij het rapport kunnen oleaten worden gevoegd die rechtstreeks op de topografische kaart kunnen worden gelegd. Enkele voorbeelden van oleaten zijn: hindernissenoleaten, terreinbegaanbaarheidsoleaten en hoogtezoneoleaten. Indien gewenst door de opdrachtgever wordt er naast een bvt ook een presentatie over het betreffende gebied verzorgd. De mate van detail waarin het terrein wordt beschreven hangt uiteraard samen met de omvang van het gebied en de beschikbare tijd.

Crisisgebieden

Ten aanzien van de beschrijving van crisisgebieden bestaat de inbreng van de terreinanalisten uit twee delen. In het algemeen wordt van een crisisgebied eerst een algemene landenstudie gemaakt waarin de terreinanalisten zorgen voor het hoofdstuk fysisch milieu dat bestaat uit de fysische geografie van het land, het klimaat, steden en platteland en infrastructuur. De andere hoofdstukken zoals bijvoorbeeld de politieke situatie worden verzorgd door andere onderdelen van 101 MIDcie. Bij daadwerkelijk

ke inzet van troepen in een bepaald deel van het land zal de landenstudie in de meeste gevallen niet gedetailleerd genoeg zijn. Voor deze gevallen wordt door de terreinanalisten een bijdrage geleverd aan een zogenaamd update report.

GIS

De terreinanalisten beschikken sinds maart 1993 over een GIS (Geografisch Informatie Systeem). Het betreft de PC versie van ARC/INFO (een uitgebreid GIS dat vooral in gebruik is bij niet militaire overheden zoals nutsbedrijven red.) met de benodigde hard- en soft ware. Het nut van een dergelijk systeem werd door de terreinanalisten al lange tijd onderkend en nu is het dan eindelijk zo ver.

Met dit systeem kunnen kaarten digitaal worden ingelezen en bewerkt. Verder kunnen met het systeem analyses worden gedaan, d.w.z. het combineren van verschillende kaarten onder bepaalde gewenste voorwaarden. Een voorbeeld hiervan kan zijn: Geef alle onverharde wegen aan die in een klei of veen gebied liggen. Voorheen werden alle kaarten en oleaten vervaardigd met de hand door de tekenaars van het peloton. Dit betekende dat indien er meerdere kaarten vervaardigd dienden te worden die deels de zelfde elementen bevatte (zoals grenzen of waterwegen bijvoorbeeld), deze elementen iedere keer opnieuw aangebracht dienden te worden. Met het geautomatiseerde systeem is het een fluitje van een cent om veranderingen of toevoegingen te maken.

Gezien de omvang en de vele mogelijkheden van dit programma is er enige tijd nodig voordat alle mogelijkheden van dit programma kunnen worden uitgebuit. De bedoeling is om de meest gebruikte toepassingen zo snel mogelijk te verwerken in een menu dat m.b.v. de bijbehorende programmeertaal geschreven kan worden. Als gevolg hiervan dient het programma dan dermate gebruikersvriendelijk gemaakt

te worden dat nieuwe gebruikers in relatief korte tijd met het systeem uit de voeten kunnen.

Opdrachten en steunverleningen

Indien U behoefte heeft aan ondersteuning van de terreinanalisten in de makkelijkste wijze om deze steun te krijgen de volgende:

- eerst direct telefonisch contact op nemen met de afdeling terreinanalyse van 101 MIDCie (mdtn *06 573 4043) om te controleren of zij in de gewenste periode nog tijd hebben.

Indien dit het geval is dient u vervolgens een officiële steun aanvraag in te dienen via G2 1LK.

Joegoslavië Update dd 050593

In deze update vindt u, naast de politieke ontwikkelingen, het vervolg van militaire aspecten. Dit zal bestaan uit een overzicht van de strijd in Kroatië zoals die tot januari 1992 is gevoerd in de hoop om iets van de tactieken en de aard van de strijd te begrijpen. Voor de beeldvorming is weer een kaartje als bijlage (A) opgenomen.

Politieke ontwikkelingen

In de Intell-Scoop van 23 april was aangegeven dat het parlement van de Bosnisch Servische "Republika Srpska" zich uit moest spreken over het Vance/Owenplan. Men ging er toen al van uit dat het parlement dat plan niet zou accepteren. Dat plan werd inderdaad unaniem afgewezen door het uiterst radicale parlement (zij zijn radicaler dan hun leider Radovan Karadzic), en daarmee zet het Bosnische Servische parlement zich schrap voor een confrontatie met de wereld.

In antwoord daarop begon Lord Owen te dreigen met het bombarderen van de aanvoerlijnen van de Republiek Servië naar de Bosnische Serven in Bosnië. Ook traden de Amerikanen steeds duidelijker op de voorgrond met plannen voor het opheffen van het wapenembargo ten gunste van de Moslims en het bombarderen van de Bosnisch Servische stellingen. Het verscherpen van de samenwerking van de Republiek Servië in de persoon van president Milosevic gaf nu zijn steun aan het Vance/Owen plan. Gevolg was dat er nu druk werd uitgeoefend op de Bosnische Serven door:

1. De internationale gemeenschap die dreigde met beperkt militair ingrijpen
2. De Serven in de Republiek Servië als gevolg van de druk die de internationale gemeenschap weer op hen uitoefent in de vorm van sancties en politiek isolement.

De dreiging van geweld en met name de Amerikaanse lobby om Bosnisch Servische stellingen te bombarderen doen de Bosnische Serven inzien dat de internationale gemeenschap nu wel bereid is hard op te treden en de politiek van pappen en nathouden niet langer het succes heeft wat het tot nu toe had.

Ook de druk van president Milosovic van de republiek Servië is van groot belang omdat de Bosnische Serven en de Serven uit de republiek Servië zich als één volk zien. Zij zijn broeders in de gezamenlijke strijd van de Serven tegen de rest van de wereld. Nu de Serven uit de Republiek Servië zich van de Bosnische Serven afkeren omdat zij het Servische volk in het ongeluk storten zijn de Bosnische Serven geïsoleerd en zou de constante stroom van (militaire) hulpgoederen wel eens aanzienlijk kunnen stagneren.

Deze druk heeft ertoe geleid dat er in Athene op 1 en 2 mei nieuw overleg plaatsvond over het Vance/Owenplan. Hieraan namen deel:

- Vance (en de vervanger van Vance, Stoltenberg) en Owen,
- een Bosnische servische delegatie onder leiding van Karadzic,
- delegaties van Bosnische Kroaten en van Moslims,
- de presidenten van:
 - . Klein-Joegoslavië; Cosic,
 - . Servië; Milosevic;
 - . Montenegro; Bulatovic,
 - . Kroatië; Tudjman
- en de Griekse gastheer premier Mitsotakis.

Dit overleg heeft ertoe geleid dat na zware druk van Milosevic op Karadzic deze uiteindelijk als derde en laatste zijn handtekening onder het Vance/Owen plan heeft gezet, met het

voorbehoud dat het parlement van de Bosnische Serven het plan goedkeurt.

Vance en Owen hebben acht maanden met de verschillende partijen onderhandeld en overlegd om tot een oplossing van het conflict te komen. Het plan voor de opdeling, gebaseerd op de etnische verdeling volgens de volkstelling gehouden in 1991, kwam op tafel en werd een toetssteen voor de bereidwilligheid van de strijdende partijen om tot een oplossing te komen. Tevens werd het een breekijzer om de partijen tot overleg te dwingen. Er bestaan gereede twijfels over de praktische haalbaarheid van het plan, maar bij gebrek aan alternatieven is het Vance/Owen plan de kapstok geworden voor vergaande sancties en, bij niet accepteren van het plan, een mogelijk militair ingrijpen.

De eerste reacties van de Bosnische Serven zijn overigens niet bemoedigend. Zij vinden het plan nog steeds onaanvaardbaar omdat:

1. Zij te weinig gebied toegewezen krijgen. Gebied waar zij hard voor gevochten hebben en vervolgens etnisch hebben gezuiverd.
2. Zij de corridor tussen west-Bosnië en oost-Bosnië en de republiek Servië kwijt zijn. Alsmede de verbinding tussen noord-oost Bosnië en zuid-oost Bosnië. (Karadzic heeft nog gevraagd om corridors tussen deze gebieden, beschermd door de VN, op te nemen in het Vance/Owen plan.
3. Een grote Moslimprovincie voor een groot deel aan de grens met de Republiek Servië grenst.

De vraag is dan ook of het Bosnisch-Servische parlement het plan zal goedkeuren. Onder druk van de Internationale gemeenschap en van haar broeders in de Republiek Servië, die niet het slachtoffer willen worden van de stijfkoppigheid van de Bosnische serven, zal het parlement bij eventuele goedkeuring van het plan daar veel voorwaarden aan verbinden.

De houding van de Verenigde Staten en Europa

De internationale gemeenschap heeft na maanden voorzichtig opereren, eindelijk wat gedurfter stappen gezet. Dit is met name te danken aan de veranderde houding van de regering Clinton. Tot januari was het beleid van de VS er op gericht de Europese landen het voortouw te laten nemen in zake Joegoslavië. In januari kwam de minister van Buitenlandse Zaken Warren Christopher met een zespuntenplan:

1. De VS gingen zich nu rechtstreeks met de onderhandelingen bemoeien via de speciale afgezant Bartholomew.
2. Volgens de VS waren onderhandelingen de enige oplossing.
3. De VS wilden actie ondernemen om de controle op de sancties tegen Servië verscherpen.
4. Er moesten maatregelen komen om het lijden te verminderen:
 - a. vliegverbod boven Bosnië afdwingen.
 - b. meer humanitaire hulp
 - c. rechtbank voor oorlogsmisdadigers.
5. De VS waren bereid om mee te werken aan een overeenkomst die acceptabel is voor alle partijen. De VS waren dan bereid om grondtroepen te leveren zodat die overeenkomst kon worden nageleefd.
6. De VS zouden overleg voeren met de bondgenoten.

Uit het zespuntenplan bleek dat de VS wel een actievere rol in de onderhandelingen wilden spelen, maar dat zij alleen grondtroepen wilden sturen als onderdeel van de VN, indien er een bestand kwam dat door alle partijen werd geaccepteerd. Het vliegverbod en een resolutie die strengere sancties

tegen de republiek Servië mogelijk maakte zijn voor een deel te danken aan dit zespuntenplan. De Europese grootmachten Frankrijk en Engeland zijn namelijk lang tegen het vliegverbod geweest uit angst voor represailles van de Bosnische Serven tegen de aanwezige Engelse en Franse troepen in Bosnië.

De publieke opinie verschoof echter in de VS onder invloed van de schokkende tv-beelden. De roep om een actievere rol van de VS in de kwestie Joegoslavië groeide. Aan de andere kant is er de voortdurende angst om in een tweede Vietnam verzeild te raken. De VS gingen daarom op zoek naar opties die het inzetten van grondtroepen zouden kunnen vermijden. Zij zijn nu uitgekomen bij het plan om Servische stellingen te bombarderen. Voor dit plan maakt Christopher een rondreis langs de Europese regeringsleiders die echter grote bezwaren hebben tegen dit plan om dezelfde reden als dat zij bezwaar hadden tegen het afdwingen van het vliegverbod; zij hebben gegronde redenen om aan te nemen dat de luchttaanvallen de, in Bosnië aanwezige, UN-troepen partij in het conflict zullen maken. Repressailles tegen UN-militairen zijn zeer reële risico's. Daarnaast is het UN-contingent in Bosnië zeer kwetsbaar. De Bosnische Serven zijn met het veroveren van een aantal verkeersknooppunten in staat de UN-troepen volledig te isoleren en af te snijden van hun logistieke bases. Verder zijn zij doelwit voor elke Bosnisch Servische sluipschutter.

Het nieuws dat Karadzic zijn handtekening onder het Vance/Owenplan heeft gezet betekent niet dat de pogingen van Christopher om Europa voor het Amerikaanse plan te winnen worden stopgezet. De Amerikaanse vice-president Gore heeft gezegd dat de Amerikaanse regering eerst daden wil zien voordat zij echt vertrouwen krijgen in de Bosnisch Servische wil tot vrede. Uitvoering van het Vance/Owenplan zou ook betekenen dat de VS nu grondtroepen zouden moeten leveren aan een vredesmacht die het plan moet uitvoeren. Clinton heeft toegezegd hieraan te willen voldoen mits de

Bosnische Serven zich aan de gemaakte afspraken houden.

De troepenmacht die nodig is om het plan te implementeren moet ±60.000-75.000 man bedragen. De VS zullen dan waarschijnlijk met zo'n 20.000-25.000 man deelnemen. Engeland zou bereid zijn om 10.000 man te leveren.

Samenvatting

De Bosnische Serven hadden het Vance/Owenplan op 25 april verworpen. Door de verscherping van de sancties tegen Klein-Joegoslavië (bestaande uit de republieken Servië en Montenegro), heeft de republiek Servië besloten om druk te gaan uitoefenen op de Bosnische Serven om het plan te aanvaarden. De toenemende dreiging met militair geweld tegen de Bosnisch Servische stellingen heeft de Bosnische Serven doen inzien dat de situatie ook militair nijpend begint te worden. Deze twee factoren hebben voor een groot deel bijgedragen aan de aanvaarding van het plan door de Bosnisch Servische leider Karadzic op 2 mei in Athene. De vraag rest of het radicale Bosnisch Servische parlement akkoord zal gaan. Ook op dat parlement wordt enorme druk uitgeoefend en het lijkt erop dat zij het plan met een aantal voorwaarden zullen accepteren. De strijd in Bosnië gaat intussen onverminderd door.

Militaire aspecten (vervolg)

De strijd in Kroatië

De strijd werd aan Servische zijde gestreden door het JNA en paramilitaire organisaties. Deze paramilitaire organisaties zijn te onderscheiden in drie categorieën;

- De lokale Servische milities; deze worden bevoorrad door het JNA. Zij opereren binnen een straal van ± 30 km rondom hun woonplaats.
- De milities van Serven uit de berggebieden; Dit zijn Serven die in de onvruchtbare berggebieden van de Krajina's wonen. Deze Serven kennen een lange traditie van strijd. In de 17- de eeuw mochten zij zich hier vestigen van de Oostenrijkse Keizers op voorwaarde dat zij dit gebied verdedigden tegen het Ottomaanse rijk. Deze Serven worden in Servië zelf geïdealiseerd en gezien als echte mannen met een oude opvatting van eer.
- De Chetniks; niet reguliere troepen uit de republiek Servië die strijden voor hun ideaal van een Groot-Servië. Zij zijn volledig trouw aan hun eigen leider.

De strategie van deze gecombineerde strijdkracht van JNA en paramilitaire organisatie zag er als volgt uit: Het JNA lanceerde een offensief langs het wegennet, waarbij de tanks en infanterie werden ondersteund door artillerie. De intentie was dat zij de strategische punten veroverden.

De paramilitaire organisaties probeerden het gebied tussen deze strategische punten te veroveren waarbij zij eventueel ook gesteund werden door het JNA. De paramilitaire orga-

nisaties probeerden eerst de militair zwakste doelen te veroveren, geïsoleerde Kroatische dorpen. Daarna probeerden zij Kroatische gebieden partieel te veroveren door, met een concentratie van middelen een lokaal overwicht te creëren en te opereren met steun van het JNA. Indien die steun niet beschikbaar was vielen zij de dorpen alleen 's avonds aan in een 'hit-and-run' tactiek.

Deze methodiek werkte in de buurt van Dubrovnik omdat dit gebied redelijk smal was en daardoor het front niet te breed werd. Elders zorgde deze methodiek echter voor een ondoelmatig gebruik van militaire middelen en vertraging bij de opmars. Het front werd ook te breed om afdoende te beveiligen zodat er slecht bewaakte gaten vielen die slechts door artillerie werden bestreken, of alleen door mijnen waren afgezet.

Gevolg hiervan was dat aan de Kroaten een mogelijkheid werd geboden om succesvol een guerilla-oorlog te voeren waarbij zij de door Serven veroverde gebieden konden penetreren en 'hit-and-run' aanvallen konden uitvoeren.

Een voorbeeld van de slechte strategie van het JNA was de strijd om Vukovar. Volgens de gangbare doctrine zou men over de hoofdweg Belgrado-Zagreb moeten trekken om vervolgens via het Noorden over Vinkovski en Osijek een omvatting uit te voeren, en zodoende de verdedigers af te snijden van eigen troepen.

Wat er gebeurde was het volgende; lokale Servische milities waren in Vukovar in strijd verwickeld en het JNA besloot die milities te gaan helpen. Hierdoor raakten JNA-troepen gebondend rond een stad die geen enkele militaire relevantie had. De strijd om Vukovar eiste een enorme inzet van middelen en was pas na 87 dagen beslist. Tegen die tijd was het herfst en door de regen was de bodembegaanbaarheid zo slecht geworden dat optreden met rupsvoertuigen niet meer mogelijk was. Als gevolg hiervan moest men wachten met een verdere opmars tot de zomer maar toen was op politiek niveau het pleit beslist en

waren de UNPROFOR-troepen al aanwezig. Bovendien hadden de Kroaten de tijd gehad om hun leger verder op te bouwen.

Een ander typisch voorbeeld is de strijd in Noord-Krajina. Het JNA veroverde een aantal strategisch belangrijke steden, waarbij de dorpen en gebieden daartussen veroverd werden door paramilitaire organisaties met steun van het JNA. Deze gebieden konden zij echter niet consolideren omdat zij te weinig troepen hadden. Door de winter gingen veel Chetniks naar huis omdat zij niets meer te eten hadden. Het JNA had zelf al logistieke problemen vanwege de lange lines of communication.

Kroaten

De strijdkrachten van de Kroaten werden opgebouwd rondom de politie eenheden en de TO-eenheden. De wapendepots van de TO werden bij het uitbreken van het conflict geplunderd.

De Kroaten maakten zoals gezegd gebruik van de zwakke plekken in de verdediging van de Serven door 'hit-squads' het gebied in te zenden. Zo'n operatie bestond uit drie groepen van elk vijf tot vijftien man. Eén groep zocht het doel op en hield het doel in de gaten, de tweede groep viel het doel aan en de derde groep bewaakte de flank en de vluchtweg.

Deze tactiek was succesvol omdat het JNA actief was over een te breed front en het bergachtige gebied zich bij uitstek leende voor dit soort guerilla-operaties. Het Kroatische leger was tijdens de oorlog, die duurde van de zomer van 1991 tot de wapenstilstand in januari 1992, nog in opbouw. Het leger had gebrek aan alles, inclusief militaire expertise.

Zo kon het voorkomen dat troepen in de frontlijn totaal geen nabijbeveiliging hadden. De coördinatie was zo

slecht dat men regelmatig op elkaar schoot.

Het leger van Kroatië heeft na de wapenstilstand van januari 1992 aan professionaliteit gewonnen. Men is doorgegaan met het verwerven van militair materieel. De opleiding van soldaten en kader is verbeterd en er zijn nu ook eigen rangonderscheidingsstempels. Meer soldaten kunnen nu standaard uitgerust worden met een uniform. Al met al heeft Kroatië aan kracht en zelfvertrouwen gewonnen. Het Hrvatska Armija (Kroatische leger) is voortgekomen uit de Kroatische Nationale Garde (KNG). Zij beschikt nu over ca. 100.000 man in zo'n 60 brigades, variërend in sterkte van 500 tot 2500 man.

Bosnië

Na de nederlaag in Slovenië van het JNA en na de wapenstilstand in Kroatië waren de troepen van het JNA voor een groot deel teruggetrokken in de republiek Bosnië. Nadat de republiek Bosnië was erkend door de EG werden er tussen Bosnië en Servië afspraken gemaakt over de terugtrekking van JNA-troepen. Bosnië eiste dat alle troepen werden teruggetrokken maar Servië wilde alleen de troepen terugtrekken die uit de republiek Servië kwamen. De Servische troepen die hun herkomst in Bosnië hadden moesten gewoon in Bosnië blijven.

Er zijn schattingen dat in die periode zo'n 90.000 man aanwezig waren en dat er slechts 15.000 man zijn teruggetrokken. De rest van de troepen werd in Bosnië gedemobiliseerd en de wapens vielen in handen van de Serven.

In Bosnië was een enorme bewapeningswedloop ontstaan tussen de verschillende bevolkingsgroepen. De Serven werden bevoorrad door het JNA en uit de TO-arsenalen. De Kroaten kregen wapens aangeleverd uit Kroatië

die ze ook weer uit illegale kanalen verkreeg. Alleen de Moslims waren langzaam met bewapenen en probeerden alles diplomatiek te regelen.

In deze situatie kon snel een conflict ontstaan en vanaf april 1992 begonnen Servische militieën o.a. politiebureaus te overvallen. Vanaf die tijd veroverden de Serven razendsnel zo'n 70% van het Bosnische grondgebied. De overige 30% bleef in handen van een relatief sterke coalitie van Kroaten en Moslims.

De militaire doelstelling van de Serven is het Servische grondgebied in Kroatië te verbinden met de Republiek Servië en om in Bosnië zo veel mogelijk grondgebied te veroveren. Tevens werden Kroaten en Moslims uit het door de Serven veroverde grondgebied verdreven. Een politiek die bekend werd onder de naam etnische zuiveringen.

Na de artikelen over de AK-47 familie en de M-16 gaan we in dit nummer in op een heel ander type wapen dat in zeer veel landen in gebruik is. Anders van uiterlijk, maar uiterst effectief. Wij presenteren u de:

RPG - 7

Introductie

Na twee artikelen over klein kaliber wapens, valt nu de beurt aan de Russische raketwerper "Ruchnoy Protivotankovy Granatomet 7", ofwel kortweg: RPG-7. Dit wapen is in het Gemenebest van Onafhankelijke Staten nog steeds in productie.

De RPG-7 is het standaard draagbare anti-tankwapen voor de korte afstand van de voormalige Warschau-Pact landen en hun bondgenoten. Sinds de introductie ervan in 1962, is en wordt het in verschillende oorlogen gebruikt, waaronder ook in voormalig Yoegoslavië en Cambodja. Daarnaast doet het wapen dienst bij verschillende landen in Afrika, Azië en het Midden Oosten.

Het wapen

De raketwerper heeft een lengte van 0,95 [m] en weegt 7,9 [kg]. Het bereik van dit wapen is voor stilstaande doelen 500 [m]; voor bewegende doelen wordt dit verkort naar 300 [m]. Het wapen wordt bij het vuren gedragen op de schouder en kan daarbij ondersteund worden door twee handvatten. Bij het voorste handvat is de trekkergroep ondergebracht; met

de duim kan de haan gespannen worden en met de wijsvinger wordt de trekker overgehaald. Met dezelfde twee vingers kan ook de (naar één van de zijden uitstekende) veiligheidspal bediend worden. Het wapen is ontwikkeld als anti-tankwapen en verschiet daarvoor hoog-explosieve anti-tank raketten. Het wapen lijkt op een holle buis met een convergerende-divergerende achterkant. Omdat de RPG-7 van achter open is, is deze terugstootloos. Het wapen laat zich niet eenvoudig met de hand demonteren, hiervoor dient men een schroevendraaier te hanteren.

De raket

Bij een RPG-7 hoort standaard een rugzak, waarin drie raketten kunnen worden meegenomen. Het kaliber van de raket is 85 [mm], maar het staartstuk dat in de raketwerper wordt geschoven heeft een kaliber van 40 [mm]. De raket heeft een totaal gewicht van 2,25 [kg]. Een raket wordt in twee delen vervoerd. Voor gebruik moet een in karton verpakte voortstuwingslading op de hoofdlading geschroefd worden. Vervolgens wordt de samengestelde raket in de tromp van de raketwerper geschoven, waarbij een uitsteeksel op de raket in de uitsparing van de tromp moet passen. Hiermee wordt gerealiseerd dat de slaghamer goed aansluit op het slaghoedje. Het neuskapje wordt dan van de raket verwijderd en de veiligheidspen kan er uit getrokken worden. De geladen raketwerper vuurt zijn lading af als de gespannen haan vrij komt bij het overhalen van de trekker.

De werking

De voortstuwingslading zorgt ervoor dat de raket de eerste 10 [m] van zijn vlucht voortgestuwd wordt. Tijdens deze fase van het afvuren van de raket, komt aan de achterkant van de raketwerper een vlam met een lengte van ongeveer 20 [m] vrij. Bij het verbruiken van deze brandstof, worden vier mesvormige vleugeltjes uit het staartstuk naar buiten geklapt. Aan het eind van de raket zijn kleine vinnetjes gemonteerd, die de raket een lage rotatiesnelheid om zijn eigen symmetrieas geven ter verbetering van de stabiliteit en dus minimalisatie van koersafwijkingen. Na de eerste 10 [m] wordt de raket tot op zijn doel gebracht door een raketmotor, waarmee de snelheid van de raket nog verder wordt verhoogd van 120 naar 300 [m/s]. Het in werking treden van deze motor is nauwkeurig bepaald en is belangrijk voor een goed gedefinieerd traject.

Als de raket eenmaal doel raakt, dan wordt door middel van een piëzoelectrische schokontsteker de holle lading ontstoken. De hoofdlading kan zich door maximaal 330 [mm] pantser heen branden. De uitwerking van de hoofdlading kan geheel of gedeeltelijk te niet worden gedaan door het aanbrengen van gaas (zodat de ontsteker niet geactiveerd wordt) of zandzakken (waardoor het zelfvernietigingsmechanisme actief wordt) op enige afstand van het pantser van het te raken object.

De raket heeft verder nog als eigenschap dat hij zichzelf vernietigt, indien hij zijn doel mist. Dit gebeurt dan na het afleggen van 920 [m] (ongeveer 4 [s]). Indien een raket van de RPG-7 gevonden wordt met uitgeklapte vleugeltjes (het zelfvernietigingsmechanisme heeft niet gewerkt), dan heeft men te maken met een blindganger en zal men uiterst voorzichtig te werk moeten gaan om de raket op te ruimen.

Een nadeel van de raket is dat hij nogal veel geluid produceert tijdens de vlucht. Ook verliest de raket veel van zijn kracht als de rotatiesnelheid te groot is.

Modificaties

De originele versie van het wapen (de RPG-7) is iets groter dan de huidige variant (RPG-7V) maar verschiet echter wel iets kleinere raketten. Van de RPG-7 is ook een in twee delen uitneembare variant in gebruik voor luchtlandingstroepen: de RPG-7D. Er is ook een variant voor langere afstanden: RPG-16. Sinds 1970 wordt in Afghanistan gebruik gemaakt van een geadapteerde ontsteker, waarmee de raket ook voor anti-personeel doeleinden aangewend kan worden. De RPG-7 is standaard uitgevoerd met inklapbare eenvoudige richtmiddelen. Veel exemplaren zijn echter uitgerust met een optioneel optisch vizier (met beeldvenster voor verschillende afstanden) of een helderheidsversterker voor het gebruik bij nacht.

COLOFON

INTELL-SCOOP

Is een tweewekelijkse uitgave
van

101 MIDCie
Van Haftenkazerne
MPC 12 B
Postbus 9020
7300 EB Apeldoorn

Telefoon:

ptt 055 - 574042
mdtn 573 - 4042
fax 4048

Redactie:

maj L. Hakvoort
kap R.C. de Jong
tint J.P. Duister

Vormgeving:

101 MIDCie

INTELL-SCOOP wordt verzonden aan de secties 2 van bataljons en brigades alsmede al die onderdelen van de Koninklijke Landmacht welke functioneel belang hebben bij actuele informatie op inlichtingengebied.

Zij die INTELL-SCOOP nog niet ontvangen maar dit wel wensen kunnen hierover contact opnemen met 101 MIDCie op bovenstaand telefoonnummer onder opgaaf van redenen waarom zij INTELL-SCOOP wensen te ontvangen.

VERZENDLIJST

C -1 LK
CS 1 LK

61 1 LK	
62 1 LK	
63 1 LK	
64 1 LK	
66 1 LK	
C STCOGP 1 LKDOAI	T.A.V. KOL OUDWATER
STCIE 1 LK	
SIE CONTROLLER	
SIE COMMUNICATIE	
<u>1 DIV "7 DEC"</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>
STSTCIE 1 DIV "7 DEC"	
<u>12 MECHBRIG</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>
STSTCIE 12 MECHBRIG	
41 PAINFBAT	T.A.V. SIE S2
101 TKBAT	T.A.V. SIE S2
11 AFDRA	T.A.V. SIE S2
12 BRIGPAGNCIE	
13 BEVOCIE	
12 HRSTCIE	
12 BRIGGNKCIE	
<u>13 MECHBRIG</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>
STSTCIE 13 MECHBRIG	
17 PAINFBAT	T.A.V. SIE S2
11 TKBAT	T.A.V. SIE S2
12 AFDVA	T.A.V. SIE S2/3
13 PAGNCIE	
12 BEVOCIE	
13 HRSTCIE	
13 BRIGGNKCIE	
<u>52 PAINFBRIG</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>
<u>101 DIVVAGP</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
STSTBT 101 DIVVAGP	
154 AFDVA	T.A.V. SIE S2/3
109 BTVA	
101 AMBT	
<u>104 VERKBAT</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
<u>102 EOVCIE</u>	
<u>4 DIV</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>
STSTCIE 4 DIV	
<u>41 LTBRIG</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
STSTCIE 41 LTBRIG	
103 VERKBAT	T.A.V. SIE S2
42 PAINFBAT	T.A.V. SIE S2
41 TKBAT	T.A.V. SIE S2
41 AFDVA	T.A.V. SIE S2/3
41 PALUABT	
41 PAGNCIE	
41 BEVOCIE	
41 HRSTCIE	
41 BRIGGNKCIE	

125 HRSTCIE

42 MECHBRIG T.A.V. SIE S2
STSTCIE 42 MECHBRIG
43 PAINFBAT T.A.V. SIE S2
59 TKBAT T.A.V. SIE S2
42 AFDVA T.A.V. SIE S2/3
43 PAGNCIE
42 BEVOCIE
42 HRSTCIE
42 BRIGGNKCIE

43 MECHBRIG T.A.V. SIE G2
STSTCIE 43 MECHBRIG
45 PAINFBAT T.A.V. SIE S2
42 TKBAT T.A.V. SIE S2
43 AFDVA T.A.V. SIE S2/3
42 PAGNCIE
43 BRIGGNKCIE

102 DIVVAGP T.A.V. SIE S2
STSTBT 102 DIVVAGP

53 PAINFBRIG T.A.V. SIE S2

11 LUMBLRIG T.A.V. SIE S2
STSTCIE 11 LUMBLRIG
11 INFBATLUMBL T.A.V. SIE S2
12 INFBATLUMBL T.A.V. SIE S2
11 MRCELUMBL
11 BEVOCIELUMBL
11 HRSTCIELUMBL
11 GNKCIELUMBL
11 GNCIELUMBL
SCHOOLEHO LUMBL T.A.V. SIE S2

101 LUAGP T.A.V. SIE S2
STSTDET 101 LUAGP
15 AFDPALUA T.A.V. SIE S2
25 AFDPALUA T.A.V. SIE S2
105 LUABT

101 GNGEVGP T.A.V. SIE S2
STSTCIE 101 GNGEVGP
102 BOUWMACHCIE
105 VOUMBRICIE
107 KAUCIE
101 NBCCIE
11 GNBAT T.A.V. SIE S2
41 GNBAT T.A.V. SIE S2

101 VB0GP T.A.V. SIE S2
STSTDET 101 VB0GP
11 VB0BAT T.A.V. SIE S2
41 VB0BAT T.A.V. SIE S2
106 VB0BAT T.A.V. SIE S2
108 VB0BAT T.A.V. SIE S2

LLC T.A.V. SIE S2

STSTCIE LLC
102 GNKGP T.A.V. SIE S2
103 GNKBAT T.A.V. SIE S2
105 TBAT T.A.V. SIE S2
101 MATVZGBAT T.A.V. SIE S2
111 MATVZGBAT T.A.V. SIE S2
102 APLBAT T.A.V. SIE S2
103 APLBAT T.A.V. SIE S2

KCT T.A.V. SIE S2
STSTVZGCIE KCT
104 WRNVERKCIE
108 COTRCIE
SCHOOLINSTRCIE T.A.V. SPECGP INL

101 BAT KMAR T.A.V. SIE S2/3

CO NL TR S/H

GPH T.A.V. SIE S2
STSTSQ GPH
LOGSQ GPH
298 SQ
299 SQ
300 SQ

CVV T.A.V. SIE S2

SMID

DOKL AFD I & V T.A.V. PINL

111 CIDET

449 CIDET
SIE MV T.A.V. AOO BLOK

450 CIDET

451 CIDET

NTC T.A.V. SIE G2
PMC GLD/FLD

COKL

STAF MDD
GWK MDD APELDOORN

IGK T.A.V. LKOL DE VRIES

REDACTIE
"DE ONDEROFFICIER" T.A.V. AOO PAULUS

1 (BE) LK

GCK T.A.V. SIE S2/3

79 A25 I

